

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Kielcach

LKI.411.003.01.2016
R/16/004

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	R/16/004 – Ochrona zabytków archeologicznych odkrytych w związku z realizacją inwestycji budowlanych.
Okres objęty kontrolą	Od 1 stycznia 2012 r. do czasu zakończenia czynności kontrolnych. Badaniami kontrolnymi objęto również zdarzenia i dokumenty sprzed 1 stycznia 2012 r. w przypadkach, gdy miały one związek z przedmiotem kontroli.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Kielcach.
Kontroler	1. Mirosław Woźniak, doradca ekonomiczny, upoważnienie do kontroli nr LKI/83/2016 z dnia 6 października 2016 r. 2. Zbigniew Majewski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LKI/79/2016 z dnia 3 października 2016 r. [dowód: akta kontroli str. 1-2, 57-58]
Jednostka kontrolowana	Muzeum Lubelskie w Lublinie, ul. Zamkowa 9, 20-117 Lublin (dalej: Muzeum).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Katarzyna Mieczkowska-Czerniak, Dyrektor Muzeum od 1 stycznia 2015 r. Poprzednio Dyrektorem Muzeum od 1 września 1992 r. był Zygmunt Nasalski. [dowód: akta kontroli str. 3-4]

II. Ocena kontrolowanej działalności¹

Ocena ogólna Zgodnie ze statutem Muzeum gromadziło m.in. zbiory z zakresu archeologii, w tym przekazane w depozyt przez Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie (dalej: LWKZ).

Muzeum nie ustaliło wewnętrznych procedur dotyczących ewidencjonowania przyjmowanych w depozyt zabytków archeologicznych, odkrytych w związku z realizacją inwestycji budowlanych. Zdaniem NIK, brak takich procedur mógł być powodem wystąpienia nieprawidłowości w funkcjonowaniu Muzeum, stwierdzonych w trakcie kontroli.

Muzeum niezgodnie z § 1 ust. 1 i 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach² (dalej: rozporządzenie w sprawie ewidencjonowania) ewidencjonowało w *Księdze depozytów* zabytki archeologiczne odkryte w związku z realizacją inwestycji budowlanych, przyjęte w depozyt na podstawie decyzji wydanych przez LWKZ. Wpisy w *Księdze depozytów* były niezgodne ze stanem faktycznym, gdyż odnosiły się do liczby decyzji LWKZ, a nie prezentowały danych o liczbie zabytków, objętych daną decyzją, pomimo że *Księga depozytów* zawierała kolumnę przeznaczoną dla wpisania liczby przyjmowanych w depozyt zabytków.

W konsekwencji powyższego, *Sprawozdanie z działalności muzeum i instytucji paramuzealnej* (dalej: sprawozdanie K-02) sporządzone przez Muzeum za lata 2012-2016 było obarczone błędem, gdyż nie odzwierciedlało liczby zabytków archeologicznych przyjętych w depozyt na podstawie decyzji LWKZ. W sprawozdaniu K-02 za 2016 r. wykazano, że Muzeum posiadało w depozycie 65 wszystkich zabytków archeologicznych, gdy tymczasem tylko na podstawie 17 decyzji LWKZ Muzeum posiadało w depozycie 74.672 zabytki archeologiczne.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

² Dz. U. Nr 202, poz. 2073.

Sposób dokonywania wpisów w księdze depozytów nie spełniał wymogów określonych w § 3 ust. 1-2 i ust. 4 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania. Do dnia 27 grudnia 2016 r. w *Księdze depozytów* nie dokonywano wpisów w kolumnie „Ilość”, w której powinna być wyszczególniona liczba zabytków przyjętych w depozyt wynikająca z decyzji LWKZ, a w kolumnie „Wartość” nie wpisywano wyrazu „nieznane” w razie braku danych w tym zakresie. W kolumnie „Nr kolejny”, w siedmiu pozycjach, tj.: od 18 do 23 oraz w pozycji 25 dokonano poprawek poprzez zamazanie poprzednich wpisów kolektorem i umieszczeniu w tych miejscach nowych wpisów (numerów). W pozycjach: 10, 14, 15, 23, 24, 26 *Księgi depozytów* dokonano zapisów w sposób nietrwały, tj. ołówkiem. *Księga depozytów* nie posiadała przesnurowanych kart, a liczba tych kart nie była potwierdzona stosowną klauzulą i podpisem Dyrektora Muzeum.

Zapisy w *Księdze depozytów* dotyczące liczby przyjętych zabytków archeologicznych na podstawie decyzji LWKZ uniemożliwiały porównanie tych danych z liczbą zabytków zdeponowanych w magazynie Muzeum, co w przypadku przeprowadzenia komisyjnej kontroli zgodności wpisów dokumentacji ewidencyjnej ze stanem faktycznym zbiorów archeologicznych (dalej: inwentaryzacji zbiorów) przekazanych w depozyt Muzeum, uniemożliwi prawidłowe rozliczenie jego wyników.

Ogłędziny magazynu, w którym przechowywano zabytki archeologiczne przyjęte w depozyt na podstawie decyzji LWKZ wykazały, że Muzeum stworzyło dobre warunki do przechowywania tych zabytków oraz że istnieją rezerwy magazynowe, umożliwiające przyjęcie kolejnych depozytów archeologicznych.

Muzeum prowadziło oddzielnie dla każdego działu, gabinetu i oddziału osobne księgi depozytów, co było niezgodne z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania. Zgodnie z tym przepisem Muzeum ma prawo zakładania oddzielnych ksiąg w poszczególnych jednostkach organizacyjnych muzeów, albo dla osobnych rodzajów muzealiów, tylko w odniesieniu do ksiąg inwentarzowych służących ewidencjonowaniu muzealiów, a nie zabytków przyjętych przez Muzeum w depozyt.

W 13 przypadkach przyjęcie przez Muzeum w depozyt, na podstawie decyzji LWKZ, zabytków archeologicznych odkrytych w związku z inwestycjami budowlanymi nastąpiło protokolarnie lub za potwierdzeniem ich przyjęcia w formie innego dokumentu. W pozostałych czterech przypadkach, dotyczących 17.253 zabytków archeologicznych (masowych i wydzielonych) nie sporządzono dokumentów potwierdzających ich przyjęcie w depozyt, co było niezgodne z § 2 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania.

Muzeum, zgodnie z art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia³ oraz z decyzją Wojewody Lubelskiego nr 1/40/99 z 28 grudnia 1999 r., posiada wewnętrzną służbę, która fizycznie zabezpiecza ochronę zgromadzonych w nim zabytków.

Muzeum zgodnie z przepisami § 27 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 września 2014 r. w sprawie zabezpieczania zbiorów muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem grożącym ich zniszczeniem lub utratą⁴ (dalej: rozporządzenie w sprawie zabezpieczenia) sporządziło Plan Ochrony Muzeum, który został uzgodniony z Komendantem Wojewódzkim Policji w Lublinie, stosownie do wymogu wynikającego z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie osób i mienia.

Zgodnie z § 3 pkt 2 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, Muzeum opracowało i wdrożyło Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego, która zawierała ustalenia określone w § 6 pkt 1-8 tego rozporządzenia.

Muzeum posiadało Instrukcję przygotowania zbiorów do ewakuacji, o której mowa w § 30 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia. Instrukcja ta zawierała postanowienia określone w § 28 tego rozporządzenia, jednak opracowana została z opóźnieniem blisko trzech miesięcy od wymaganego terminu określonego w § 34 rozporządzenia.

Muzeum posiadało *Plan ochrony ruchomych dóbr kultury na wypadek zagrożenia bezpieczeństwa państwa i konfliktu zbrojnego*, opracowany stosownie do wymogów określonych w § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji

³ Dz. U. z 2016 r. poz. 1432, ze zm.

⁴ Dz. U. z 2014 r. poz. 1240.

kryzysowych⁵ (dalej: rozporządzenie ws. ochrony zabytków), który był corocznie aktualizowany, zgodnie z § 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

Dyrektor Muzeum zgodnie z § 10 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, dokonywał corocznej kontroli zabezpieczeń obiektów budowlanych i mechanicznych oraz analizy stanu zabezpieczenia przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem.

Muzeum prowadziło, zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane⁶, książkę obiektu budowlanego, która zawierała wpisy świadczące, że obiekty wchodzące w skład Muzeum poddawane były rocznym oraz pięcioletnim kontrolom stanu technicznego. Do książki tej dołączone zostały protokoły z tych kontroli.

1. Gromadzenie i ewidencjonowanie zabytków archeologicznych odkrytych w związku z realizacją inwestycji budowlanych

Opis stanu faktycznego

1.1. Muzeum działa na podstawie statutu nadanego uchwałą Sejmiku Województwa Lubelskiego⁷, w uzgodnieniu z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Na mocy umowy z 19 września 2005 r. zawartej pomiędzy województwem lubelskim, a Ministrem Kultury, Muzeum prowadzone jest jako wspólna instytucja kultury. Zgodnie ze statutem Muzeum może gromadzić zbiory z zakresu: archeologii, historii, sztuki, literatury, kultury materialnej, etnografii, numizmatyki, wojskowości, geografii, krajoznawstwa oraz przyrody. W skład struktury organizacyjnej Muzeum wchodzi następujące oddziały⁸:

- Muzeum Historii Miasta Lublina;
- Muzeum Martyrologii „Pod Zegarem” w Lublinie;
- Muzeum Literackie w Lublinie, z filiami: Muzeum Józefa Czechowicza w Lublinie oraz Muzeum Dworek Wincentego Pola w Lublinie;
- Muzeum Literackie w Nałęczowie, z filiami: Muzeum Bolesława Prusa w Nałęczowie oraz Muzeum Stefana Żeromskiego w Nałęczowie;
- Muzeum Regionalne w Kraśniku, z filią – Muzeum 24 Pułku Ułanów. [dowód: akta kontroli str. 20-40, 63-72, 120-121]

Do czasu kontroli (14 listopada 2016 r.) Muzeum nie posiadało aktualnego regulaminu organizacyjnego, uwzględniającego postanowienia zawarte w obowiązującym od dnia 28 stycznia 2016 r. statucie, w tym m.in. zmiany organizacyjne związane z likwidacją oddziałów regionalnych Muzeum w Lubartowie oraz Łęcznej.

Dyrektor Muzeum wyjaśniła: (...) *W dniu 24 marca 2016 r. został przekazany do Marszałka Województwa Lubelskiego projekt regulaminu organizacyjnego Muzeum Lubelskiego w Lublinie wraz z pozytywną opinią organizacji związkowej NSSZ „Solidarność” celem jego zaopiniowania. Natomiast w dniu 22 kwietnia 2016 r. został przekazany do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego projekt regulaminu organizacyjnego Muzeum wraz z pozytywną opinią NSZZ „Solidarność” celem jego zaopiniowania. W wyniku przedłożonego projektu regulaminu organizacyjnego do chwili obecnej trwały szczegółowe uzgodnienia odnoszące się do treści tego dokumentu. Obecnie prace te zostały zakończone (...), a Muzeum oczekuje na ostateczne zaopiniowanie Regulaminu Organizacyjnego Muzeum Lubelskiego w Lublinie. Do powyższych wyjaśnień załączone zostały dokumenty (pisma) potwierdzające działania Muzeum opisane w powyższym wyjaśnieniu, związane z zatwierdzeniem nowego regulaminu organizacyjnego przez jego organizatorów. [dowód: akta kontroli str. 73-95]*

W dniu 22 listopada 2016 r. po uzgodnieniach trwających od 22 kwietnia 2016 r., Muzeum otrzymało od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego zaakceptowany regulamin

⁵ Dz. U. Nr 212, poz. 2153.

⁶ Dz. U. z 2016 r. poz. 290, ze zm.

⁷ Uchwała nr XIV/213/2016 z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie nadania statutu Muzeum Lubelskiemu w Lublinie. Poprzednio w tym zakresie obowiązywała uchwała nr VI/53/11 z dnia 28 lutego 2011 r.

⁸ Z dniem 27 listopada 2014 r. Oddział Muzeum Lubelskiego w Lubartowie został przekazany w formie darowizny na rzecz Gminy Lubartów, w celu utworzenia Muzeum Ziemi Lubartowskiej. Oddział Muzeum w Łęcznej został zlikwidowany 24 września 2014 r. na podstawie zarządzenia Dyrektora Muzeum nr 16 z dnia 2 września 2014 r., w związku z orzeczeniem Komisji Regulacji ds. Gmin Wyznaniowych Żydowskich, dotyczącego wydania nieruchomości synagogałnej, w której mieścił się Oddział Muzeum na rzecz Związku Gmin Wyznaniowych Żydowskich w RP.

organizacyjny. Regulamin został wprowadzony zarządzeniem Nr 43/2016 Dyrektora Muzeum z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Muzeum Lubelskiego w Lublinie. [dowód: akta kontroli str. 898-975]

W Muzeum zatrudnionych było 137 pracowników, w tym dwóch w Dziale Archeologii na stanowiskach kustosz i starszy kustosz. Pracownicy tego Działu posiadali wykształcenie wyższe magisterskie z zakresu archeologii. [dowód: akta kontroli str. 41-46, 59-60]

1.2. Muzeum nie ustalało wewnętrznych procedur (opracowań) dotyczących przyjmowania w depozyt zabytków archeologicznych odkrytych w związku z inwestycjami budowlanymi. Jolanta Ścibior, Kurator Zbiorów Muzealnych⁹ (dalej: Kurator zbiorów) wyjaśniła: *Przy przyjmowaniu i ewidencjonowaniu ww. zabytków stosowane są przepisy obowiązującego prawa, w szczególności ustawy o muzeach oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.* [dowód: akta kontroli str. 47]

W wyniku oględzin *Księgi depozytów*, przeprowadzonych w dniu 6 października 2016 r. ustalono, że:

- na okładce zewnętrznej *Księgi* przyklejona była etykieta z napisem „Księga wpływu muzealiów”, natomiast na pierwszej stronie wewnątrz książki napis o treści *Księga depozytów tymczasowych – depozyty policyjne + decyzje konserwatorskie* (dalej: *Księga depozytów*);
- *Księga depozytów* posiadała ponumerowane karty (400 stron), lecz ich liczba nie była potwierdzona podpisem Dyrektora Muzeum;
- karty *Księgi depozytów* nie były przesnurowane.

Ponadto w wyniku oględzin ustalono, że:

- *Księga depozytów* zawierała na dzień oględzin 26 wpisów, z których pierwszy dokonany był 5 grudnia 2007 r., a ostatni 11 kwietnia 2016 r.;
- w *Księdze depozytów* odnotowano siedem skreśleń w pozycjach: 1, 3, 6, 9, 12, 17, 18, w związku z przeniesieniem zabytków w inne miejsce przechowywania, zwrotem do jednostki, która przekazała zabytki w depozyt do Muzeum lub w związku z przejęciem zabytków na własność Muzeum;
- w kolumnie „Uwagi”, w pozycjach: 10, 14, 15, 23, 24, 26 dokonano zapisów ołówkiem o treści: „Na własność?” lub „Wypożyczenie przez autora badań”. Zapisy te nie były potwierdzone podpisem osoby upoważnionej do ich dokonania;
- *Księga depozytów* nie zawierała zapisów w kolumnie „Wartość”, w pozycji tej nie wpisano klauzuli „nieznane”;
- w czterech pozycjach *Księgi depozytów*, tj.: 5, 6, 9 i 10 zawarto wpisy o liczbie zabytków, natomiast w pozostałych 22 pozycjach nie wyszczególniono liczby zdeponowanych zabytków;
- w kolumnie *Księgi depozytów* pn. „Nr kolejny”, w siedmiu pozycjach, tj. od 18 do 23 oraz w pozycji 25 dokonano poprawek poprzez zamazanie poprzednich wpisów kolektorem i umieszczeniu w tych miejscach nowych wpisów (numerów). Uniemożliwiało to odczytanie treści (numeru) poprzedniego zapisu;
- w pozycjach od 1 do 5 i w pozycji 9 *Księgi* zaewidencjonowane były zabytki przyjęte w depozyt od Policji. Pozostałe wyszczególnione zabytki zostały przyjęte na podstawie decyzji LWKZ;
- zapisy w *Księdze depozytów* dokonywane były w formie odręcznej. [dowód: akta kontroli str. 48-56]

W trakcie czynności kontrolnych Dyrektor Muzeum dostarczył kontrolerowi decyzję LWKZ nr IA.5171.3.1.2012 z dnia 4 stycznia 2012 r. w sprawie przekazania w depozyt Muzeum zabytków ze stanowiska archeologicznego nr 2 w Pliszczynie, w związku z budową obwodnicy Lublina. Decyzja ta nie była wcześniej wpisana do *Księgi depozytów*. Ujęta w niej została dopiero w dniu 2 listopada 2016 r. pod pozycją 28, gdzie w kolumnie „Ilość” wpisano 9.816 zabytków, a w kolumnie „Wartość” – „Nieznane”. Decyzja nie była opatrzona adnotacją o dacie jej wpływu do Muzeum i dekreacją jakiej komórce organizacyjnej Muzeum została przekazana. Według protokołu przekazania zabytków, zostały one przyjęte do Muzeum 19 września 2011 r. Przyjęcie zabytków potwierdzone zostało na protokole

⁹ Od 1 grudnia 2016 r. – Kierownik Działu Inwentaryzacji i Informatyzacji w Muzeum.

przekazania zabytków przez byłego kierownika Działu Archeologii Muzeum Martę Polańską. [dowód: akta kontroli str. 494-517]

W dniu 27 grudnia 2016 r. Kurator zbiorów przekazała kontrolerowi kserokopie stron *Księgi depozytów*, świadczące o dokonaniu przez nią poprawek polegających na uzupełnieniu wpisów w kolumnie „Ilość” (wpisano 74.672 zabytki wynikające z 17 decyzji LWKZ) oraz kolumnie „Wartość” – wpisano klauzule „Nieznane”. *Księga depozytów* została również przesnurowana, a liczba stron potwierdzona podpisem Dyrektora Muzeum. [dowód: akta kontroli str. 984-988]

1.3. Badanie kontrolne sprawozdań statystycznych K-02 za lata 2012-2016 wykazało, że sprawozdania te sporządzane były na obowiązujących drukach i terminowo przekazywane do Głównego Urzędu Statystycznego, tj. do dnia 21 stycznia danego roku za rok poprzedni. W Dziale 2 badanych sprawozdań, pn. *Zbiory muzealne, okazy żywe* zawarte były dane dotyczące m.in. ogólnej liczby zgromadzonych muzealiów, w tym archeologicznych oraz ogólnej liczby zabytków przyjętych w depozyt, w tym również archeologicznych. Liczba zgromadzonych muzealiów i depozytów na koniec badanych lat przedstawiała się następująco:

- rok 2012 – muzealia ogółem 167.483, w tym archeologiczne 58.277, depozyty – 1.132, w tym archeologiczne 81;
- rok 2013 – muzealia ogółem 167.986, w tym archeologiczne 58.277, depozyty – 1.144, w tym archeologiczne 93;
- rok 2014 – muzealia ogółem 168.346, w tym archeologiczne 58.282, depozyty – 830, w tym archeologiczne 94;
- rok 2015 – muzealia ogółem 168.436, w tym archeologiczne 58.282, depozyty – 811, w tym archeologiczne 102;
- rok 2016 – muzealia ogółem 169.406, w tym archeologiczne 58.282, depozyty – 469, w tym archeologiczne 65.

W sprawozdaniach K-02, w pozycji Działu 2 przeznaczonej do wykazania liczby przyjętych w depozyt zabytków archeologicznych, w tym odkrytych podczas realizacji inwestycji budowlanych, Muzeum wykazało dane o łącznej liczbie wpisów odnoszących się do poszczególnych decyzji LWKZ, a nie o liczbie zabytków archeologicznych wynikających z tych decyzji i przyjętych w depozyt. W związku z powyższym w sprawozdaniach K-02 w poszczególnych latach wykazano następującą liczbę ww. depozytów archeologicznych odkrytych w związku z realizacją inwestycji budowlanych: 2012 r. – dwa, 2013 r. – sześć, 2014 r. – 11, 2015 r. – 15.

W sprawozdaniu K-02 za 2016 r. wykazano 65 wszystkich depozytów archeologicznych, w tym również przekazanych do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ. [dowód: akta kontroli str. 50-56, 492, 976-983, 1022-1027]

1.4. Przyjęte w depozyt na podstawie decyzji LWKZ zabytki archeologiczne odkryte podczas realizacji inwestycji budowlanych, były ewidencjonowane w *Księdze depozytów* prowadzonej przez Kuratora zbiorów.

W okresie objętym kontrolą LWKZ wydał 17 decyzji dotyczących przekazania do Muzeum zabytków odkrytych w związku z inwestycjami budowlanymi. Muzeum nie odwołało się od żadnej z tych decyzji i przyjęło w depozyt ogółem 74.649 zabytków, w tym: 65.746 masowych, 8.846 wydzielonych i 57 monet. W poszczególnych latach Muzeum przyjęło w depozyt następującą liczbę zabytków:

- w 2012 r. – 13.673, w tym 13.665¹⁰ masowych i osiem wydzielonych;
- w 2013 r. – 9.650, w tym 9.586 masowych i 64 wydzielone;
- w 2014 r. – 4.316, w tym 3.004 masowe, 1.255 wydzielone i 57 monet;
- w 2015 r. – 46.898, w tym 39.379 masowych i 7.519 wydzielonych;
- w 2016 r.¹¹ – 112 masowych.

¹⁰W liczbie tej ujęto 9816 zabytków masowych wpisanych do księgi depozytów dopiero w 2016 r. na podstawie odnalezionej w trakcie kontroli NIK decyzji LWKZ nr IA.5171.3.1.2012 z dnia 4 stycznia 2012 r. w sprawie przekazania w depozyt Muzeum zabytków ze stanowiska archeologicznego nr 2 w Pliszczynie. Faktycznie zabytki te przyjęto do Muzeum na podstawie protokołu przyjęcia z 16 września 2011 r.

W ośmiu przypadkach Muzeum wyraziło pisemną zgodę na przyjęcie w depozyt odkrytych zabytków po otrzymaniu wniosków o ich przyjęcie od pracowni archeologicznych prowadzących badania.

W jednym przypadku Muzeum odmówiło inwestorowi, tj. Parafii w Rybitwach przyjęcia zabytków odkrytych podczas prac remontowych, jednak po otrzymaniu decyzji w tej sprawie od LWKZ zabytki odkryte w trakcie tego remontu zostały przyjęte w depozyt do Muzeum.

W pozostałych ośmiu przypadkach Muzeum nie posiadało dokumentacji potwierdzającej wyrażenie zgody bądź odmowy przyjęcia zabytków w depozyt.

W 13 przypadkach przyjęcie w depozyt zabytków archeologicznych odkrytych w związku z inwestycjami budowlanymi, nastąpiło protokolarnie lub za potwierdzeniem ich przyjęcia na innym dokumencie. W pozostałych czterech przypadkach nie sporządzono dokumentów potwierdzających przekazanie w depozyt Muzeum:

- 561 zabytków, w tym 553 masowych i trzech wydzielonych, odkrytych podczas odbudowy hospicjum w Lublinie przy ul. Bernardyńskiej 11 A, przyjętych do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.11.1.2012 z 15 czerwca 2010 r.;
- 6.172 zabytków, w tym 6.121 masowych i 51 wydzielonych, odkrytych podczas budowy drogi S17-Sługocin 5, przyjętych do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.18.1.2013 z 12 grudnia 2013 r.;
- 127 zabytków, w tym: 46 masowych, 24 wydzielonych i 57 monet, odkrytych podczas prac remontowych w kościele parafialnym w Rybitwach, przyjętych do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.12.1.2014 z 30 lipca 2014 r.;
- 10.393 zabytków, w tym 10.379 masowych i 14 wydzielonych, odkrytych podczas budowy obwodnicy Lublina S19, przyjętych do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.11.1.2015 z 6 lipca 2015 r. [dowód: akta kontroli str. 494-516, 529-719]

1.5. Z dokumentów otrzymanych z Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Lublinie, dotyczących 14 decyzji wydanych w latach 2012-2016 (do 10 października) przez LWKZ w sprawie udzielenia wnioskodawcom pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych wynika, że:

- w dziesięciu sprawach podmiotami wnioskującymi do LWKZ o wydanie pozwolenia były pracownie wykonujące badania archeologiczne na zlecenie inwestorów realizujących inwestycje budowlane;
- w dwóch sprawach wnioski o wydanie pozwoleń na prowadzenie badań archeologicznych składali inwestorzy, tj. Parafia Rzymskokatolicka w Rybitwach i Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Lubartowie. We wnioskach o wydanie pozwolenia inwestorzy wskazali pracownie archeologiczne, które będą prowadziły badania;
- w sprawie dotyczącej decyzji LWKZ nr IA.5171.10.1.2013 z 21 maja 2013 r. (badania w rejonie m. Łagiewniki 10, obwodnica Lublina), w dokumentach brak było wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych oraz decyzji zezwalającej na prowadzenie tych badań. LWKZ wyjaśnił: *Badania te miały charakter interwencyjny LWKZ nie wydawał pozwolenia, ponieważ eksploatacja grobu musiała być wykonana niezwłocznie w trakcie prowadzonego nadzoru już podczas prac budowlanych, zasadnicze badania wyprzedzające inwestycję odbywały się w 2010 r.;*
- do sprawy dotyczącej decyzji nr IA.5171.1.1.2014 z 22 stycznia 2014 r. (realizacja budynku mieszkalno-usługowego w Lublinie, ul Niecała 15b) LWKZ nie dołączył wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych oraz decyzji zezwalającej na prowadzenie tych badań. LWKZ w piśmie do kontrolera stwierdził, że nie odnalazł tych dokumentów w zbiorze archiwalnym. [dowód: akta kontroli str. 61-62, 720-897]

¹¹ Do dnia 10 października 2016 r.

1.6. W latach 2012-2016 Muzeum nie przeprowadzało komisyjnej kontroli zgodności wpisów dokumentacji ewidencyjnej ze stanem faktycznym zbiorów archeologicznych (dalej: inwentaryzacji zbiorów) przyjętych w depozyt do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ, które zostały odkryte w związku z realizacją inwestycji budowlanych. W ww. okresie w działach i oddziałach Muzeum, w tym w Dziale Archeologii przeprowadzona była inwentaryzacja zbiorów na podstawie zarządzenia nr 10/2014 Dyrektora Muzeum Lubelskiego z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie przeprowadzenia sprawdzenia zgodności zapisów w dokumentacji ewidencyjnej ze stanem faktycznym zbiorów oraz powołania komisji inwentaryzacyjnych.

Na potrzeby kontroli pracownicy Działu Archeologii, prowadzący magazyn depozytów, sporządzili zestawienie zabytków archeologicznych znajdujących się w depozycie muzeum, w związku z odkryciami dokonanymi podczas realizacji inwestycji budowlanych w latach 2012-2016. Z zestawienia tego wynika, że zabytki przechowywane były w 2.793 opakowaniach (papierowych kartonach, woreczkach foliowych, kopertach papierowych, pojemnikach plastikowych oraz luzem). Zabytki były sklasyfikowane zgodnie z pkt II ppkt 5 lit. a-c załącznika – *Elementy, które zawiera dokumentacja badań archeologicznych* do rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 14 października 2015 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań zabytków¹², jako: wydzielone, masowe i próbki oraz oznakowane przy pomocy metryczek, metek lub poprzez opis na opakowaniu. [dowód: akta kontroli str. 50-56, 984-988, 1004-1012, 1028-1030]

1.7. Zarządzeniem nr 6/98 Dyrektora Muzeum z dnia 20 marca 1998 r. w sprawie zasad i sposobu ewidencjonowania dóbr kultury w Muzeum Lubelskim oraz ich dodatkowej dokumentacji – poszczególne działy Muzeum, tj.: Sztuki, Archeologii, Etnografii, Militariów, Gabinet Numizmatyczny i Gabinet Rycin oraz oddziały Muzeum zobowiązane zostały do prowadzenia oddzielnych ksiąg depozytów. Rozporządzenie w sprawie ewidencjonowania dopuszcza w § 4 ust. 1, w zależności od wielkości i specyfiki zbiorów zakładanie oddzielnych ksiąg inwentarzowych dla poszczególnych działów muzeum, natomiast rozporządzenie to nie przewiduje zakładania w muzeum więcej niż jednej księgi depozytów. [dowód: akta kontroli str. 1013-1020]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki, w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Muzeum prowadziło *Księgę depozytów* w sposób, który nie spełniał wymogów określonych w rozporządzeniu w sprawie ewidencjonowania, w następującym zakresie:
 - *Księga depozytów* prowadzona przez Muzeum posiadała ponumerowane karty (400 stron), lecz nie były one przesnurowane, a ich liczba nie była potwierdzona podpisem dyrektora Muzeum.
 - W pozycjach: 10, 14, 15, 23, 24 i 26 *Księgi depozytów* zapisów dokonano w sposób nietrwały, tj. ołówkiem.
 - W kolumnie „Wartość” nie dokonywano zapisów dotyczących wartości zabytków i nie wprowadzano klauzuli „nieznane”. W czterech pozycjach *Księgi*, tj.: 5, 6, 9 i 10 zawarto wpisy o liczbie zabytków, natomiast w pozostałych 22 pozycjach, w tym 15 dotyczących decyzji LWKZ o przekazaniu Muzeum zabytków archeologicznych w depozyt, nie wpisano liczby zabytków. W kolumnie „Nr kolejny”, w siedmiu pozycjach, tj.: od 18 do 23 oraz w pozycji 25 dokonano poprawek poprzez zamazanie poprzednich wpisów korektorem i umieszczeniu w tych miejscach nowych wpisów (numerów). Poprawki te nie były potwierdzone podpisem osoby upoważnionej do ich dokonania. [dowód: akta kontroli str. 48-56]

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ewidencjonowania, m.in. księga depozytów powinna posiadać przesnurowane karty, końce sznurów opieczętowne, a liczbę kart stwierdza dyrektor muzeum, umieszczając na okładce stosowną klauzulę i podpis (§ 3 ust. 2).

¹² Dz. U. poz. 1789.

Wpis w księdze powinien zawierać możliwe do ustalenia dane identyfikacyjne zabytku: określenie autorstwa lub wytwórcy, pochodzenie, wartość w dniu nabycia, czas i miejsce powstania, materiał, techniki wykonania, wymiary, ewentualnie jego wagę oraz określenie cech charakterystycznych. W razie braku tych danych identyfikacyjnych wpisuje się w odpowiedniej rubryce księgi wyraz „nieznane” (§ 3 ust. 1).

Ponadto wpisy do księgi powinny być dokonywane w sposób trwały i czytelny. Niedopuszczalne jest jakiegokolwiek zacieranie treści dokonywanych zapisów. Koniecznych poprawek dokonuje się czerwonym atramentem i potwierdza podpisem upoważnionej osoby (§ 3 ust. 4).

Powyższe nieprawidłowości w zakresie ogólnej liczby zabytków przyjętych w depozyt, wpisania klauzuli „nieznane” w kolumnie „Wartość” oraz przesnurowania kart i stwierdzenia ich liczby przez Dyrektora Muzeum zostały usunięte dopiero w trakcie kontroli NIK.

Zapisy w *Księdze depozytów* dotyczące liczby przyjętych zabytków uniemożliwiały ich porównanie z liczbą zabytków zdeponowanych w magazynie w różnego rodzaju opakowaniach (kartonach, woreczkach foliowych) oznaczonych metryczkami lub metkami. Powyższe nie pozwoli na dokonanie prawidłowego rozliczenia przyszłej inwentaryzacji tych zabytków. [dowód: akta kontroli str. 48-56, 474-491, 984-988, 1004-1012]

Osobą odpowiedzialną za prowadzenie *Księgi depozytów* była Maria Ścibior, Kurator zbiorów, która wyjaśniła: *Księga depozytów w Dziale Kuratora Zbiorów jest rejestrem zespołów zdeponowanych w Muzeum Lubelskim przez organy ścigania (...) oraz decyzji konserwatorskich, wydawanych przez LWKZ i wpływających do Muzeum Lubelskiego od 2012 r. Księdze nie nadano symbolu literowego, nie została przesnurowana ani opisana zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach z powodu, którego nie potrafisz określić – najprawdopodobniej przez przeoczenie, ponieważ jest to księga bardzo rzadko używana, zaledwie kilka razy w roku. Poprawki wykonane korektorem zostały dokonane w chwili dokonywania wpisów – z powodu nieuwagi została popełniona pomyłka dotycząca kolejności numeracji, którą następnie skorygowano przed dokonaniem kolejnych wpisów (dotyczy pozycji 18-23 – przez pomyłkę powtórzono numerację od numeru 15). Przez niedopatrzenie w niektórych przypadkach nie wpisano ilości zabytków, w innych przypadkach było to niemożliwe (ilość nieznana). Wartość depozytów jest nieznana (nieokreślona – zabytki archeologiczne z materiałów nieszlachetnych). Adnotacje ołówkiem w księdze są nietrwałe, ponieważ z założenia takie miały być. Są to odnotowane te pozycje, które zostały chwilowo udostępnione autorom badań do opracowania (udostępnienie do opracowania naukowego jest wymogiem zawartym w decyzji LWKZ) i po opracowaniu ponownie znajdują się w muzeum, a także te, co do których muzeum zamierza ubiegać się o przekazanie na własność. Notatki te zamiast na osobnej karcie zostały spisane bezpośrednio na marginesach kart księgi.* [dowód: akta kontroli str. 493]

2. Pomimo że w dniu 19 września 2011 r. Muzeum przyjęło w depozyt zabytki objęte decyzją¹³ LWKZ nr IA.5171.3.1.2012 z dnia 4 stycznia 2012 r. w sprawie przekazania w depozyt Muzeum zabytków ze stanowiska archeologicznego nr 2 w Pliszczynie (na podstawie protokołu ich przekazania), to nie zostały one ujęte w *Księdze depozytów* oraz nie były wykazywane w sporządzanych sprawozdaniach rocznych K-02 za kolejne lata 2012-2015. Nieprawidłowość została usunięta w dniu 2 listopada 2016 r. poprzez zaewidencjonowanie zabytków w *Księdze depozytów* pod poz. 28. [dowód: akta kontroli str. 494-517]

Dyrektor Muzeum oraz Kurator zbiorów nie potrafili wyjaśnić przyczyn, które spowodowały, że do czasu niniejszej kontroli ww. decyzja nie została przekazana Kuratorowi zbiorów w celu zaewidencjonowania zabytków w księdze depozytów. W czasie, w którym powstała ta nieprawidłowość, kierownikiem Działu Archeologii była osoba, przebywająca obecnie na emeryturze i nie było możliwości uzyskania od niej wyjaśnień w tym zakresie. [dowód: akta kontroli str. 518-520]

¹³ Decyzję tą odnaleziono w trakcie niniejszej kontroli NIK podczas oględzin dokumentacji przechowywanej w Dziale Archeologii Muzeum.

Nieprawidłowość może wskazywać na nienależycie sprawowany nadzór nad działalnością Działu Archeologii Muzeum, na co wpływ mógł mieć brak wewnętrznych procedur określających sposób postępowania przy przyjmowaniu w depozyt zabytków archeologicznych, na podstawie decyzji wydanych przez LWKZ.

3. Muzeum nie wykazywało w *Księdze depozytów* liczby zabytków archeologicznych, przejętych w depozyt w związku z decyzjami LWKZ, pomimo że księga ta zawierała kolumnę przeznaczoną dla wpisania takich danych. W konsekwencji, liczba depozytów odnosząca się do zabytków archeologicznych, wykazana w *Dziale 2*¹⁴ (wiersz – *Depozyty*, kolumna – *Archeologia*) sprawozdań K-02 sporządzonych¹⁵ przez Muzeum za poszczególne lata 2012-2016, nie uwzględniała liczby zabytków archeologicznych przyjętych do Muzeum w depozyt na podstawie decyzji LWKZ.

Dane wykazane w ww. *Dziale* sprawozdania uwzględniały w danym roku liczbę decyzji wydanych przez LWKZ, a nie liczbę zabytków archeologicznych przyjętych w depozyt na podstawie tych decyzji, co było niezgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania. I tak w *Dziale 2*. sprawozdania za:

- 2012 r.: wykazano 81 pozycji depozytów, w tym uwzględniono dwie pozycje oznaczające liczbę decyzji LWKZ o przekazaniu zabytków w depozyt i zarejestrowanych w *Księdze depozytów*, zamiast 13.673 zabytków znajdujących się na koniec tego roku w depozycie Muzeum, w związku z decyzjami, o których wyżej mowa;
- 2013 r.: wykazano 93 pozycje depozytów, w tym uwzględniono sześć pozycji oznaczających liczbę decyzji LWKZ o przekazaniu zabytków w depozyt i zarejestrowanych w *Księdze depozytów*, zamiast 23.323 zabytków znajdujących się na koniec tego roku w depozycie Muzeum, w związku z sześcioma decyzjami LWKZ;
- 2014 r.: wykazano 94 pozycje depozytów, w tym uwzględniono 11 pozycji oznaczających liczbę decyzji LWKZ o przekazaniu zabytków w depozyt, zarejestrowanych w *Księdze depozytów*, zamiast 27.639 zabytków znajdujących się na koniec tego roku w depozycie Muzeum, w związku z 11 decyzjami, o których wyżej mowa;
- 2015 r.: wykazano 102 pozycje depozytów, w tym uwzględniono 15 pozycji oznaczających liczbę decyzji LWKZ o przekazaniu zabytków w depozyt, zarejestrowanych w *Księdze depozytów*, zamiast 74.537 zabytków znajdujących się na koniec tego roku w depozycie Muzeum, w związku z ww. 15 decyzjami;
- 2016 r.: wykazano 65 pozycji depozytów, w tym uwzględniono 17 pozycji oznaczających liczbę decyzji LWKZ o przekazaniu zabytków w depozyt, zarejestrowanych w *Księdze depozytów*, zamiast 74.672 zabytków znajdujących się na koniec tego roku w depozycie Muzeum, w związku z 17 decyzjami, o których wyżej mowa.

W dniu 27 grudnia 2016 r. (w trakcie kontroli) Kurator zbiorów uzupełniła *Księgę depozytów*, w zakresie pozycji dotyczących 17 decyzji LWKZ, poprzez wpisanie liczby zabytków w kolumnie do tego przeznaczonej. W wyniku wprowadzenia uzupełnień, liczba tylko samych depozytów archeologicznych przyjętych do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ wyniosła 74.672 zabytki. [dowód: akta kontroli str. 985-987]

Według danych wykazanych w części B *Depozyty* w ramach *Działu 3. Ruch w ciągu roku* sprawozdania K-02 za 2016 r., dotyczących zabytków archeologicznych będących w depozycie, Muzeum wykazało, że w 2016 r. przyjęło w depozyt jeden zabytek, a z *Księgi depozytów* skreślono trzy zabytki.

Z analizy porównawczej zapisów wykazanych w sprawozdaniach K-02 za lata 2015 i 2016 wynika, że liczba depozytów dotycząca zabytków archeologicznych, będących w posiadaniu Muzeum, wykazana według stanu na koniec 2016 r. jest nieprawidłowa, gdyż uwzględniając wykazany w sprawozdaniu K-02 stan 102 depozytów zabytków archeologicznych na koniec 2015 r. oraz uwzględniając ww. ruch depozytów zabytków archeologicznych wykazany w sprawozdaniu K-02 za 2016 r., wynoszący „per saldo” – „minus” dwa depozyty (tj.: przyjęcia – 1 i skreślenia 3), to stan depozytów na koniec 2016 r. powinien wynosić 100,

¹⁴ *Dział 2. Zbiory muzealne, okazy żywe* – tj. depozyty wykazane dla działu Archeologia.

¹⁵ Według stanu na koniec roku, którego dotyczy sprawozdanie.

zamiast wykazanych w sprawozdaniu na koniec 2016 r. – 65 depozytów. [dowód: akta kontroli str. 50-56, 492, 521-526, 976-988, 1022-1027]

Odpowiedzialność za prawidłowe sporządzenie sprawozdania K-02 ponosi Kurator zbiorów, która w wyjaśnieniach potwierdziła, że dane wykazywane w sprawozdaniach K-02 w *Dziale 2 – Depozyty* w odniesieniu do kategorii *Archeologia* nie odzwierciedlały liczby zabytków archeologicznych (wydzielonych i masowych) będących w depozycie Muzeum, lecz dane te oznaczały liczbę wpisów w *Księdze depozytów*, tj. liczbę dokumentów, na podstawie których zabytki archeologiczne przyjęte zostały w depozyt, w tym liczbę decyzji LWKZ.

Jej zdaniem, (...) *zabytki archeologiczne ewidencjonowano w sposób uznany za optymalny, z uwagi na idącą w dziesiątki tysięcy sztuk liczbę pojedynczych zabytków. (...) Na podstawie pojedynczego dokumentu dokonywano wpisu, nie wykazując liczby zabytków, tylko je opisując nazwą stanowiska. (...) W odniesieniu do pozostałych danych w Dziale 2 dotyczących kategorii: Sztuka, Etnografia, Historia, Militaria, Numizmaty,...itd. sprawozdania odzwierciedlają liczbę zabytków posiadanych w depozycie, a nie jak w przypadku zabytków archeologicznych, liczbę wpisów. (...) Zabytki są bowiem wpisywane do ksiąg depozytów pojedynczo (oprócz numizmatów).* [dowód: akta kontroli str. 989-990]

4. Muzeum nie posiadało czterech protokołów przyjęcia w depozyt na podstawie decyzji LWKZ – 17.253 zabytków archeologicznych, z tego dotyczących:

- 561 zabytków, w tym 553 masowych i ośmiu wydzielonych, odkrytych podczas odbudowy hospicjum w Lublinie przy ul. Bernardyńskiej 11 A, przyjętych do Muzeum na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.11.1.2012 z 15 czerwca 2012 r.;
- 6.172 zabytków, w tym 6.121 masowych i 51 wydzielonych, odkrytych podczas budowy drogi S17-Sługocin 5, przyjętych na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.18.1.2013 z 12 grudnia 2013 r.;
- 127 zabytków, w tym 46 masowych, 24 wydzielonych i 57 monet, odkrytych podczas prac remontowych w kościele parafialnym w Rybitwach, przyjętych na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.12.1.2014 z 30 lipca 2014 r.;
- 10.393 zabytków, w tym 10.379 masowych i 14 wydzielonych, odkrytych podczas budowy obwodnicy Lublina S19, przyjętych na podstawie decyzji LWKZ nr IA.5171.11.1.2015 z 6 lipca 2015 r. [dowód: akta kontroli str. 494-516, 521-526, 529-719]

Zgodnie z § 2 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania, przekazywanie zabytków do zbiorów muzealnych dokumentuje się protokołem przyjęcia, potwierdzającym wolę przekazania-przyjęcia przez przedstawicieli stron.

Kurator Zbiorów nie wskazała przyczyn nieposiadania protokołów przyjęcia do Muzeum ww. zabytków. [dowód: akta kontroli str. 527-528]

5. Muzeum prowadziło dla każdego działu, gabinetu i oddziału osobne księgi depozytów. Takie rozwiązanie organizacyjne określone zostało w zarządzeniu nr 6/98 Dyrektora Muzeum z dnia 20 marca 1998 r. w sprawie zasad i sposobu ewidencjonowania dóbr kultury w Muzeum Lubelskim oraz ich dodatkowej dokumentacji. Powyższe rozwiązanie było jednak niezgodne z rozporządzeniem w sprawie ewidencjonowania, bowiem przepisy tego rozporządzenia w § 4 ust. 1 dopuszczają tylko zakładanie oddzielnych ksiąg inwentarzowych dla poszczególnych jednostek organizacyjnych muzeów w celu ewidencjonowania muzealiów. Zdaniem NIK, prowadzenie oddzielnych ksiąg depozytów w jednostkach organizacyjnych nie sprzyja ochronie zabytków i może powodować utrudnienia m.in. w trakcie sporządzania sprawozdań K-02.

Ocena cząstkowa

Muzeum nie ustaliło wewnętrznych procedur dotyczących przyjmowania i ewidencjonowania przyjmowanych w depozyt zabytków archeologicznych odkrytych w związku z inwestycjami budowlanymi. Brak tych procedur mógł przyczynić się do niezgodnego z przepisami rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania prowadzenia *Księgi depozytów*. Do księgi tej wpisywano tylko liczbę decyzji wydanych przez LWKZ, którą później wyszczególniano w sprawozdaniach K-02 jako liczbę przyjętych w depozyt zabytków, natomiast nie podawano liczby zabytków przyjętych w depozyt, wyszczególnionych w tych decyzjach. W konsekwencji w sprawozdaniach tych prezentowano niewłaściwe dane. Sposób ewidencjonowania zabytków w *Księdze depozytów* nie pozwalał również na porównanie ich

liczby ze stanem magazynowym. Ponadto Muzeum prowadziło oddzielnie dla każdej jednostki organizacyjnej książki depozytów, co było niezgodne z przepisami rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania. W czterech przypadkach (spośród 17 zbadanych) przyjmując w depozyt zabytki archeologiczne pozyskane w wyniku inwestycji budowlanych, Muzeum nie sporządziło, wbrew przepisom ww. rozporządzenia, protokołu ich przyjęcia.

Kontrola wykazała również nienależycie sprawowany nadzór nad działalnością Muzeum, czego dowodem było odnalezienie w trakcie kontroli NIK decyzji LWKZ nr IA.5171.3.1.2012 z dnia 4 stycznia 2012 r. w sprawie przekazania w depozyt Muzeum zabytków ze stanowiska archeologicznego nr 2 w Pliszczynie, która została zaewidencjonowana w księdze depozytów dopiero 2 listopada 2016 r.

2. Zapewnienie bezpieczeństwa zbiorów archeologicznych

2.1. Warunki przechowywania zgromadzonych zbiorów

Muzeum prowadziło zgodnie z art. 64 ust. 1 Prawa budowlanego książkę obiektu budowlanego, która zawierała wpisy świadczące, że obiekty wchodzące w skład Muzeum poddawane były rocznym i pięcioletnim kontrolom stanu technicznego. Do książki tej dołączone były protokoły z tych kontroli. Ostatnia kontrola okresowa pięcioletnia przeprowadzona została w listopadzie 2015 r.¹⁶ Kontrole obiektów roczne oraz pięcioletnie swoim zakresem obejmowały elementy wymienione w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a-c oraz pkt 2 Prawa budowlanego. [dowód: akta kontroli str. 96-119, 122-175]

Podczas ostatniej kontroli rocznej stanu technicznego obiektów przeprowadzonej w maju 2015 r. oraz kontroli okresowej pięcioletniej w listopadzie 2015 r. stwierdzono usterki polegające na: pęknięciach w elewacji budynków, zagrzybieniu, braku kratki wentylacyjnych, nieszczelnościach w obróbkach blacharskich itp. Usterki te w większości przypadków zostały naprawione, natomiast część z nich zostanie usunięta po rozpatrzeniu przez sąd sprzeciwu Muzeum dotyczącego uznania wierzytelności z tytułu udzielonej przez upadłego wykonawcę gwarancji na wykonane roboty budowlane. [dowód: akta kontroli str. 106-107, 176-181]

Muzeum było kontrolowane przez Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie (dalej: Straż Pożarna) oraz Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Miasta Lublin (dalej: PINB). W wyniku kontroli Straż Pożarna wydała decyzję nr MZ-5580/14-2/10 z 19 kwietnia 2010 r. (zmienioną decyzją nr MZ-5580/7-1/12 z 23 stycznia 2012 r. wydłużającą termin realizacji wniosków pokontrolnych do 31 grudnia 2013 r.), dotyczącą dostosowania budynków Muzeum do wymagań przepisów przeciwpożarowych, w zakresie określonym w decyzji. Zalecenia Straży Pożarnej wynikające z decyzji zostały zrealizowane terminowo. [dowód: akta kontroli str. 332-334, 340-348]

W dniu 9 czerwca 2016 r. kontrolę w Muzeum przeprowadził PINB. W zaleceniach pokontrolnych PINB wnioskował o dostarczenie aktualnych uprawnień osoby kontrolującej w Muzeum stan techniczny instalacji gazowej oraz protokołu z kontroli okresowej instalacji wentylacji i mechanicznej. Wnioski zostały zrealizowane przez Muzeum, a wymagane dokumenty przesłano do PINB w piśmie z 22 czerwca 2016 r. [dowód: akta kontroli str. 335-339]

2.2. Zabezpieczenie obiektów i zbiorów przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem

1) Decyzją Wojewody Lubelskiego nr 1/40/99 z 28 grudnia 1999 r. Muzeum zostało ujęte w wykazie obszarów, obiektów i urządzeń podlegających obowiązkowej ochronie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie osób i mienia. [dowód: akta kontroli str. 182]

2) Na podstawie zarządzenia nr 1/2001 Dyrektora Muzeum z 17 stycznia 2001 r., w dniu 30 stycznia 2001 r. powołana została wewnętrzna służba ochrony. Sposób zabezpieczenia Muzeum, które zostało ujęte w wykazie obiektów podlegających obowiązkowej ochronie, spełniał wymogi określone w § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych

¹⁶ Poprzedni przegląd pięcioletni obiektów Muzeum przeprowadzony został w maju 2010 r.

i Administracji z dnia 17 listopada 1998 r. w sprawie wewnętrznych służb ochrony¹⁷ [dowód: akta kontroli str. 183-184]

3) Zgodnie z § 3 pkt 2 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, Muzeum opracowało i wdrożyło Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego. Instrukcja ta wprowadzona została zarządzeniem nr 32 Dyrektora Muzeum z dnia 17 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia i wprowadzenia Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego dla Muzeum Lubelskiego w Lublinie¹⁸. Instrukcja zawierała ustalenia wyszczególnione w § 6 pkt 1-8 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia. [dowód: akta kontroli str. 271-311]

4) Zgodnie z § 30 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, ewakuację zbiorów realizuje się na podstawie instrukcji przygotowania zbiorów do ewakuacji. Z § 34 tego rozporządzenia wynika, że instrukcja powinna być opracowana w czasie nie dłuższym niż sześć miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia¹⁹. Dyrektor Muzeum zarządzeniem nr 33/2015 z dnia 21 września 2015 r., tj. po upływie blisko dziewięciu miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, zatwierdził i wprowadził do stosowania Instrukcję przygotowania zbiorów Muzeum do ewakuacji²⁰. Instrukcja ta zawierała postanowienia określone w § 28 tego rozporządzenia. [dowód: akta kontroli str. 312-324, 991-999]

5) Zgodnie z § 27 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, Dyrektor Muzeum zapewnił opracowanie Planu Ochrony Muzeum. Plan ten opracowany w styczniu 2016 r.²¹ zawierał m.in. instrukcje: kontroli ruchu osobowego, przechowywania kluczy, współpracy z Policją, konwojowania, postępowania w przypadkach szczególnych, tabelę służby oraz plan rozmieszczenia zastosowanego zabezpieczenia technicznego i dyslokacji służby (forma graficzna). Plan Ochrony Muzeum, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie osób i mienia w dniu 17 lutego 2016 r. został uzgodniony z Komendantem Wojewódzkim Policji w Lublinie. [dowód: akta kontroli str. 325-330]

6) Muzeum posiadało *Plan ochrony ruchomych dóbr kultury na wypadek zagrożenia bezpieczeństwa państwa i konfliktu zbrojnego*, o którym mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia ws. ochrony zabytków. Plan zawierał dane określone w *Instrukcji przygotowania i realizacji planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych*, stanowiącej załącznik do rozporządzenia. Część tego planu zawierająca informacje, których ujawnienie mogłoby przynieść szkodę chronionym zabytkom, zgodnie z § 5 ust. 3 rozporządzenia, została objęta ochroną na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych²². Plan ochrony zabytków został zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia ws. ochrony zabytków uzgodniony z LWKZ i zatwierdzony przez Prezydenta Lublina. Ww. organy otrzymały po jednym egzemplarzu tego planu. Omawiany plan był corocznie aktualizowany zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia ws. ochrony zabytków. [dowód: akta kontroli str. 268-270, 1000-1003]

7) W badanym okresie zgodnie z § 10 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, Dyrektor Muzeum dokonywał corocznej kontroli zabezpieczeń obiektów budowlanych i mechanicznych oraz przeprowadzał analizę stanu zabezpieczenia przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem obiektów zlokalizowanych na terenie Muzeum. Z przeprowadzonych kontroli przez powołaną przez Dyrektora Muzeum komisję sporządzone zostały protokoły. W protokole z ostatniego przeglądu dokonanego w czerwcu 2015 r., zawarto następujące wnioski:

¹⁷ Dz. U. z 1999 r. Nr 4, poz. 31, ze zm.

¹⁸ Poprzednio obowiązywało zarządzenie nr 22/04 Dyrektora Muzeum Lubelskiego z dnia 1 września 2004 r. w sprawie wprowadzenia i zatwierdzenia Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego dla Muzeum Lubelskiego.

¹⁹ Rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia weszło w życie 1 stycznia 2015 r.

²⁰ Poprzednio obowiązywał plan pn. „Zagrożenia czasu pokoju, ich ocena oraz zamiar prowadzenia akcji ratunkowych w razie wystąpienia tych zagrożeń w Muzeum Lubelskim w Lublinie”.

²¹ Poprzednio obowiązywał Plan ochrony Muzeum opracowany w grudniu 2009 r. i uzgodniony z Policją w styczniu 2010 r.

²² Dz. U. z 2016 r. poz. 1167, ze zm.

- dostosować magazyn militariów do wymogów określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia;
- wyposażyć sale wystawowe w bezpieczne gabloty stosownie do potrzeb w tym zakresie;
- przy instalowaniu lub przebudowie zabezpieczeń budowlanych i mechanicznych w zewnętrznych otworach drzwiowych i okiennych stosować zabezpieczenia spełniające wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie zabezpieczenia;
- wzmocnić poprzez obicie blachą lub wymienić drzwi w magazynie zbiorów Muzeum Historii Miasta Lublina;
- wymienić w drzwiach wejściowych do sal wystawowych oraz pracowni konserwacji zbiorów wkładki zamków podklamkowych na antywłamaniowe, certyfikowane;
- podczas najbliższych planowanych prac remontowych zmodernizować system sygnalizacji włamania i napadu w Muzeum Lubelskim. [dowód: akta kontroli str. 185-267]

Do czasu kontroli (16 listopada 2016 r.) z powyższych wniosków zrealizowano wymianę wkładek do zamków i zakup 18 bezpiecznych gablot wystawowych. Pozostałe wnioski są w trakcie realizacji, a przewidywany termin rozpoczęcia prac remontowych związanych z realizacją tych wniosków przewidziano na I kwartał 2018 r. [dowód: akta kontroli str. 331]

8) W wyniku oględzin magazynu, w którym przechowywano zabytki przyjęte w depozyt na podstawie decyzji LWKZ, odkryte podczas realizacji inwestycji budowlanych ustalono, że:

- magazyn depozytów znajdował się w podziemiach Muzeum, tj. w przynależnym do Działu Archeologii pomieszczeniu nr 0019 o powierzchni ok. 55,6 m² (pomieszczenie w kształcie litery „L” o przybliżonych wymiarach [mb] 15,4x1,7+8,7x3,4);
- w magazynie znajdowało się 30 metalowych regałów (w tym 24 regały o wymiarach [mb] 0,60x0,95x1,80 oraz 6 – o wymiarach [mb] 0,30x0,95x1,80) wykorzystywanych do składowania zabytków archeologicznych, które ogółem zajmują powierzchnię 15,1 m², co stanowi 27,2% całkowitej powierzchni pomieszczenia (55,6 m²);
- regały wykorzystane do składowania zabytków archeologicznych przekazanych do Muzeum w depozyt przez LWKZ, zajmują powierzchnię 3,7 m² (co stanowi 6,7% powierzchni pomieszczenia (55,6 m²) oraz 24% powierzchni zajmowanej przez wszystkie regały (15,1 m²);
- łącznie regały umożliwiają przechowywanie zabytków o kubaturze 32,6 m³;
- kubatura regałów zajęta przez zabytki będące w depozycie wynosi ok. 7 m³, co stanowi 21,5% całkowitej kubatury regałów;
- na potrzeby przyjęcia ewentualnych nowych depozytów, na regałach zarezerwowano przestrzeń umożliwiającą składowanie zabytków o kubaturze ok. 1,3 m³;
- według szacunku uczestniczących w oględzinach pracowników Działu Archeologii Muzeum, uwzględniając wymogi przepisów BHP, w magazynie istnieje możliwość wstawienia jeszcze trzech regałów zajmujących 0,86 m² powierzchni magazynu, co umożliwiłoby przyjęcie kolejnych depozytów. Dodatkowe regały zwiększyłyby do około 10 m³ wielkość kubatury regałów dla potrzeb składowania zabytków, tj. o 1,5 m³ i stanowiłoby wzrost o 18,1% kubatury umożliwiającej składowanie depozytów wynoszącej obecnie 8,3 m³ (7 m³ + 1,3 m³). W związku z powyższym rezerwa dla potrzeb przyjęcia w depozyt ewentualnych nowych zabytków, wynosi na dzień oględzin ok. 2,8 m³ (1,3 m³ + 1,5 m³) i zwiększa możliwości składowania depozytów do około 10 m³, tj. o 1,5 m³, co stanowi 18% kubatury umożliwiającej obecnie składowanie depozytów;
- przed drzwiami wejściowymi do magazynu umieszczono dwie gaśnice (jedna wisząca na ścianie, a druga stojąca obok drzwi);
- wewnątrz magazynu nad drzwiami wejściowymi zamontowana jest lampa bakteriobójcza;
- pomieszczenie magazynu wyposażone jest w system klimatyzacyjny;
- zabytki składowane są w papierowych kartonach na oznakowanych regałach, zgodnie z chronologią wpisów w *Księdze depozytów*;
- kartony, w których przechowywane są zabytki oznakowano papierową metryczką, która zawierała następujące informacje: nazwa miejscowości (stanowisko archeologiczne,

numer AZP (Archeologiczne Zdjęcie Polski), numer inwentarzowy wg dokumentacji archeologicznej badań;

- w magazynie znajduje się dokumentacja archeologiczna zabytków, która umożliwi ich zidentyfikowanie.

Szczegółowymi oględzinami objęto zabytki przechowywane w 76 opakowaniach (łącznie 15.019 szt. zabytków), odkrytych w następujących miejscach:

- „Chodel” – stanowisko 28, AZP 80-74/40 (pięć kartonowych opakowań);
- „Kozubszczyzna” – stanowisko 4, AZP 77-80/47 (jedno opakowanie kartonowe);
- „Pliszczyn” – stanowisko 9, AZP 76-82/77;
- Lublin ul. Niecała 15 (dziewięć opakowań);
- Lublin ul. Narutowicza i przyległe (jedno opakowanie).

W wyniku tych oględzin ustalono, że zabytki masowe znajdujące się w papierowych kartonach były dodatkowo (wg rodzajów) umieszczone w woreczkach foliowych. W każdym z woreczków znajdowała się osobna metryczka, zawierająca informacje o: miejscu odkrycia zabytku, numerze inwentarzowym, nazwie zabytku, liczbie elementów składających się na zabytek, dacie odkrycia zabytku oraz nazwisku osoby wypełniającej metryczkę. Oględziny wykazały również, że magazyn dysponuje rezerwami powierzchni, co pozwala na przyjęcie w depozyt kolejnych zabytków archeologicznych, pozyskanych w wyniku realizacji inwestycji budowlanych. [dowód: akta kontroli str. 474-491]

2.3. W okresie objętym kontrolą Muzeum nie nawiązywało współpracy z organami ds. ochrony zabytków archeologicznych. Muzeum nie było również kontrolowane przez LWKZ w zakresie ochrony zabytków. [dowód: akta kontroli str. 349-350, 471-473]

Ustalona
nieprawidłowość

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Muzeum w dniu 21 września 2015 r., tj. z opóźnieniem blisko trzech miesięcy opracowało Instrukcję przygotowania zbiorów Muzeum do ewakuacji. Zgodnie z § 34 rozporządzenia w sprawie zabezpieczenia, instrukcja, o której mowa powinna być opracowana w czasie nie dłuższym niż sześć miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia, czyli do 1 lipca 2015 r. [dowód: akta kontroli str. 312-324]

Odpowiedzialny za przygotowanie projektu ww. instrukcji Szef Ochrony Muzeum Jan Kowal wyjaśnił: W okresie poprzedzającym wprowadzenie Instrukcji przygotowania zbiorów muzeum do ewakuacji w roku 2015 miałem duży nawał pracy, przebywałem na urlopie wypoczynkowym oraz na szkoleniu szefów ochrony. Po moim powrocie do pracy stwierdziłem, że instrukcja nie została jeszcze opracowana, więc przystąpiłem do jej niezwłocznego wykonania. Proces wprowadzania w życie ww. instrukcji wydłużył się z uwagi na okres urlopowy, zgromadzenie niezbędnych danych, konsultacje z innymi pracownikami merytorycznymi oraz wydanie zarządzenia zaopiniowanego przez radcę prawnego. [dowód: akta kontroli str. 1021]

Ocena częściowa

Muzeum we właściwy sposób chroniło zgromadzone zabytki archeologiczne przyjęte w depozyt na podstawie decyzji LWKZ, w tym m.in. zapewniło niezbędne powierzchnie magazynowe do ich przechowywania. Zadania i procedury ochrony zabytków znalazły odzwierciedlenie w opracowanych dokumentach tj.: w planie ochrony, planie ewakuacji zbiorów na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych, instrukcji bezpieczeństwa pożarowego oraz instrukcji przygotowania zbiorów do ewakuacji w razie powstania zagrożenia, którą jednak opracowano z blisko trzymiesięcznym opóźnieniem w stosunku do wymaganego terminu. Dyrektor Muzeum zapewnił przeprowadzanie corocznej kontroli zabezpieczeń obiektów budowlanych i mechanicznych oraz analizy stanu zabezpieczenia przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem, a obiekty wchodzące w skład Muzeum poddawane były rocznym oraz pięcioletnim kontrolom stanu technicznego.

3. Wydatkowanie środków publicznych

3.1. Zasady rachunkowości oraz dokumentacja systemu kontroli finansowej

Dyrektor Muzeum zarządzeniem nr 48/2015 z dnia 1 grudnia 2015 r. wprowadził aktualną dokumentację opisującą przyjęte zasady (politykę) rachunkowości²³. W zarządzeniu określono: ogólne zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych, obowiązujące metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego, zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych z wykorzystaniem programów komputerowych, częstotliwość i zasady rozliczania inwentaryzacji oraz weryfikacji aktywów i pasywów, sposoby ochrony dokumentów i ksiąg rachunkowych i okresy przechowywania zbiorów (dokumentów). Zarządzenie zawierało również wykaz i opis funkcjonowania kont syntetycznych oraz zasady księgowania operacji gospodarczych. Przyjęta polityka rachunkowości, spełniała wymagania określone w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości²⁴. [dowód: akta kontroli str. 351-388]

Dyrektor Muzeum, zgodnie z art. 69 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych²⁵, zapewnił funkcjonowanie kontroli zarządczej w Muzeum. W zarządzeniu Dyrektora Muzeum nr 13/2011 z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu kontroli zarządczej w Muzeum Lubelskim w Lublinie, zawarte zostały standardy kontroli zarządczej określone w komunikacie nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych²⁶. Wymienione wyżej zarządzenie Dyrektora Muzeum zawierało: Kodeks etyki pracowników Muzeum, zasady funkcjonowania kontroli zarządczej, procedury planowania działalności merytorycznej i finansowej Muzeum, procedury zarządzania ryzykiem, procedury badania stanu kontroli zarządczej oraz kwestionariusz samooceny pracowników w ramach systemu kontroli zarządczej. [dowód: akta kontroli str. 389-425]

3.2. Źródła finansowania działalności Muzeum

W latach 2012-2016 (do 30 września) Muzeum finansowało swoją działalność z następujących źródeł, ujętych w planach finansowych:

- dochody z własnej działalności, w tym: w 2012 r. – 930,5 tys. zł, w 2013 r. – 1.418,6 tys. zł, w 2014 r. – 1.282,0 tys. zł, w 2015 r. – 2.101,0 tys. zł oraz 2016 r. – 1.655,3 tys. zł;
- dotacje majątkowe od organizatorów: w 2012 r. – 2.081,5 tys. zł, w 2013 r. – 188,9 tys. zł, w 2014 i 2015 r. – nie otrzymywano tego rodzaju finansowania, w 2016 r. – 83,8 tys. zł;
- dotacje celowe: w 2012 r. – 56,9 tys. zł, w 2013 r. – 31,0 tys. zł, w 2014 r. – 31,0 tys. zł, w 2015 r. – 124,7 tys. zł oraz w 2016 r. – 130,0 tys. zł;
- dotacje podmiotowe: w 2012 r. – 6.221,5 tys. zł, w 2013 r. – 6.321,0 tys. zł, w 2014 r. – 6.321,0 tys. zł, w 2015 r. – 7.886,8 tys. zł oraz w 2016 r. – 5.859, 0 tys. zł.

Udział poszczególnych ww. źródeł finansowania działalności Muzeum wyniósł odpowiednio:

- dochody z własnej działalności: w 2012 r. – 10%, w 2013 r. – 17,8%, w 2014 r. – 16,8%, w 2015 r. – 20,8% oraz 21,4% w 2016 r.;
- dotacje majątkowe od organizatorów: w 2012 r. – 22,4%, w 2013 r. – 2,4% oraz w 2016 r. – 1,1%;
- dotacje celowe: w 2012 r. – 0,6%, w 2013 r. – 0,4%, w 2014 r. – 0,4%, w 2015 r. – 1,2% oraz w 2016 r. – 1,7%;
- dotacje podmiotowe: w 2012 r. – 67%, w 2013 r. – 79,4%, w 2014 r. – 82,8%, w 2015 r. – 78,1% oraz w 2016 r. – 75,8%. [dowód: akta kontroli str. 426-468]

W kontrolowanym okresie Muzeum nie prowadziło badań archeologicznych związanych z pracami budowlanymi, w związku z tym nie ubiegało się o dofinansowanie na realizację takich badań. [dowód: akta kontroli str. 470]

²³ Poprzednio obowiązywało zarządzenie Dyrektora Muzeum nr 25/07 z dnia 31 grudnia 2007 r. w sprawie wprowadzenia zakładowego planu kont, instrukcji obiegu dokumentów, polityki rachunkowości.

²⁴ Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, ze zm.

²⁵ Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, ze zm.

²⁶ Dz. Urz. M.F. Nr 15, poz. 84.

Ustalone
nieprawidłowości
Ocena cząstkowa

W działalności kontrolowanej jednostki, w przedstawionym wyżej zakresie, nie stwierdzono nieprawidłowości.

Muzeum wydatkowało środki publiczne w oparciu o przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, które zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości. Źródła finansowania działalności Muzeum znalazły odzwierciedlenie w planach finansowych.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli²⁷, wnioskuje o:

1. Ewidencjonowanie przyjętych na podstawie decyzji LWKZ w depozyt Muzeum zabytków archeologicznych, odkrytych w związku z realizacją inwestycji budowlanych, zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania.
2. Wykazywanie w sprawozdaniach K-02 danych o liczbie zabytków archeologicznych przyjętych w depozyt na podstawie decyzji LWKZ, wynikających z tych decyzji.
3. Dokumentowanie przyjęcia zabytków archeologicznych przekazanych w depozyt Muzeum na podstawie decyzji LWKZ, protokołem ich przyjęcia, zgodnie z § 2 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania.
4. Zapewnienie skutecznego nadzoru w zakresie prawidłowego ewidencjonowania decyzji LWKZ w sprawie przekazania zabytków archeologicznych w depozyt Muzeum.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Kielcach.

Obowiązek
poinformowania NIK o
sposobie wykonania
wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Kielce, dnia kwietnia 2017 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Kielcach
Dyrektor
Grzegorz Walenzik

Kontrolerzy:
Doradca ekonomiczny
Mirosław Woźniak

.....
Główny specjalista k.p.
Zbigniew Majewski
.....

²⁷ Dz. U. z 2017 r. poz. 524.

